

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

27 noiembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Constantin Gurschi,

Judecători

Iurie Diaconu, Ion Arhiliuc,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătorei Nisporeni din 11 martie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 mai 2013, declarat inculpatul

*Cigoreanu Ion Tudor, născut la
14 mai 1987, originar și locuitor al s. Păruceni, r-nul Nisporeni,
cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale;*

în instanța de fond:

Termenul de examinare a cauzei

în instanța de apel:

23 noiembrie 2012 – 11 martie 2013

în instanța de recurs:

09 aprilie – 15 mai 2013,

24 septembrie – 27 noiembrie 2013;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Nisporeni din 11 martie 2013, Cigoreanu Ion a fost condamnat în baza art. 312 alin. (1), 90 Cod penal la 1 an închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 1 an.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Cataraga Vasile, dar în privința acestuia hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. În fapt, instanța a constatat că la 15 iunie 2012, inculpatul Cigoreanu Ion, avînd scopul prezentării organului de urmărire penală a declarațiilor mincinoase pentru a-l scoate de sub urmărire penală pe învinuitul Lazăr Vasile, fiind preîntîmpinat de organul de urmărire penală de răspunderea penală pentru prezentarea de declarații mincinoase, în cadrul audierii în calitate de martor pe cauza penală nr. 2012240151 de învinuirea lui Lazăr Vasile în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3) Cod penal, a declarat că în dimineața zilei de 05 iunie 2012 la volanul mijlocului de transport de model "VAZ 2107", n/î NS AK 610 se afla el și nu Lazăr Vasile, iar colaboratorii poliției rutiere, nu au stopat mijlocul de transport menționat.

Tot el, la data de 19 septembrie 2012, urmărind același scop, fiind audiat în calitate de martor în cadrul cercetării judecătorești a cauzei penale nr. 2012240151 asupra circumstanțelor cunoscute pe faptul refuzului conducătorului mijlocului de

transport Lazăr Vasile de la testarea alcoolscoptică și examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, sau de la recoltarea probelor biologice, Cigoreanu Ion a susținut declarațiile date în calitate de martor în cadrul urmăririi penale, declarații care conform sentinței din 24 septembrie 2012 au fost apreciate critic nefiind puse la baza pronunțării sentinței, deoarece sînt contradictorii și izbitoare cu celelalte probe administrate în procesul cercetării judecătorești, aspect ce pune sub îndoială buna lor credință.

Instanța a conchis că vina inculpatului în săvîrșirea infracțiunii incriminate este dovedită prin probele administrate, inclusiv și prin sentința din 24 septembrie 2012 pe cauza penală nr. 2012240151, privind condamnarea lui Lazăr Vasile pe art. 264¹ alin. (3) Cod penal și a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 312 alin. (1) Cod penal, ca prezentarea cu bună - știință a declarațiilor mincinoase în calitate de martor în cadrul urmăririi penale și judecării cauzei.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont că inculpatul a săvîrșit o infracțiune ușoară, nu are antecedente penale, că circumstanțe agravante lipsesc și a concluzionat oportun a aplica inculpatului condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite.

3. Inculpatul a declarat apel, solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să fie achitat.

Apelantul a invocat că unicele probe care au fost examinate în ședința de judecată sunt mărturiile lui Cigoreanu Ion, Cataraga Vasile și Lazăr Vasile, precum și textul sentinței din 24.09.2012.

Totodată, nici una din probele prezentate și examinate în ședința de judecată nu dovedesc faptul că el nu s-a aflat în dimineața zilei de 05 iunie 2012 la volanul mijlocului de transport de model VAZ 2107, n/î NSAK 610.

În cadrul examinării judecătorești și în cadrul urmăririi penale nu au fost audiați polițiștii ce l-au reținut pe el, precum și alți martori.

La materialele dosarului lipsesc procesele-verbale de audiere a lui, a martorului Cataraga Vasile și sentința de condamnare a acestuia, de audiere a cet. Mocanu Vitalie și Marian Sergiu, iar conținutul acestor acte nu au fost contrapuse.

Rechizitoriul în privința lui nu a fost datat, prin urmare nu poate fi identificat momentul întocmirii acestuia.

În același timp instanța nu a probat de ce culoare a fost anume pompa de stropit, cîte căldări au fost în realitate și ce capacitate aveau căldările. De fapt în instanță nu s-a identificat cine din martorii Cigoreanu Ion și Cataraga Vasile au depus mărturii false, deoarece depozițiile unuia din ei puteau fi corecte, iar la celălalt puteau fi greșite. Sau, dacă la ambii depozițiile erau false, urma ca să fie prezentată proba referitor la culoarea pompei de stropit, la numărul de căldări și capacitatea fiecăreia din căldări.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 mai 2013, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că la cercetarea cauzei și pronunțarea sentinței instanța de fond a ținut cont de prevederile legii, în baza probelor administrate într-un proces contradictoriu de către părți, corect a stabilit starea de fapt și de drept pe cauză, just a dedus vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate.

Argumentele asupra cărora indică apelantul au fost drept obiect de verificare în cadrul ședinței instanței de apel, însă nu și-au găsit confirmarea.

Astfel, analizând probele acumulate pe cauză, instanța de fond, în conformitate cu cerințele legii și propriei convingeri bazate pe cercetarea sub toate aspectele, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și veridicității lor, a pronunțat o sentință legală și întemeiată.

Concluziile instanței privind vinovăția inculpatului a rezultat din materialele cauzei și se racordă la ele.

Argumentele apelantului că nu a fost constatată existența faptei infracțiunii, sunt neîntemeiate, bazate în totalitatea doar pe presupuneri.

Instanța de apel a reținut că vinovăția inculpatului este dovedită pe deplin de totalitatea probelor administrate, iar acțiunile lui sunt corect calificate în temeiul art. 312 alin. (1) Cod penal.

Instanța a menționat că materialele cauzei penale dovedesc cu certitudine că în dimineața zilei din 05 iunie 2012 inculpatul nu s-a aflat la volanul automobilului de model Vaz 2107, n/î NSAK 610. Ferm este demonstrat acest fapt prin circumstanțele constatate în sentința din 24 septembrie 2012 și anume prin declarațiile martorilor Marian Sergiu și Mocanu Vitalie care au declarat că, deoarece automobilul de model „VAZ 2107”, cu numere de înmatriculare NS AK 610, se deplasa neadecvat, ei au aprins girofarul și semnalizatorul sonor. Autovehiculul a stopat, iar conducătorul s-a dovedit a fi Lazari Vasile.

Mai mult, conform explicației din 5 iunie 2012 Lazari Vasile a relatat că la 4 iunie 2012, aproximativ la ora 19.00, a consumat vin, iar a doua zi dimineața s-a urcat la volanul automobilului sau personal de model „VAZ 2107”, cu numere de înmatriculare NS AK 610 și a pornit spre s. Păruceni, r-nul Nisporeni. Pe drum a fost stopat de către poliția rutieră.

Instanța a respins argumentul inculpatului că în cadrul examinării judecătorești, la 19 septembrie 2012, Cigoreanu Ion nu a fost preîntâmpinat despre răspunderea pentru depunerea mărturiilor false, ci doar pentru refuzul de a depune mărturii, deoarece ultimul a fost preîntâmpinat conform art. 312 și 313 Cod penal, unde acesta și semnează. În acesta declarație nu a fost indicat art. 312 Cod penal, ci doar art. 313 Cod penal fiind efectuată o greșeală mecanică, însă conținutul articolului a fost dat citirii și anume că martorul este prevenit pentru declarații false cu bună știință.

Totodată, copiile proceselor verbale de audiere în calitate de martor în cadrul urmăririi penale și în cadrul cercetării judecătorești și copia sentinței din 24 septembrie 2012, cât și celelalte copii la cauza penală dată sunt conformate și nu trezesc careva dubii. Mai mult, toate declarațiile menționate sunt redată și în sentința din 24 septembrie 2012, copia căreia este anexată la dosar și care are puterea lucrului judecat.

Instanța a mai menționat că argumentul apelantului cu referire la rechizitoriul în privința lui Ciugoreanu Ion nu este datat, prin urmare nu poate fi identificat momentul întocmirii acestuia se respinge, deoarece la f.d.40 este indicat clar că rechizitoriul a fost întocmit la 15 noiembrie 2012, în or. Nisporeni.

Cu referire la argumentul apelantului că falsul mărturiilor inculpatului este dedusă din concluzia enunțată în sentința din 24 septembrie 2012 că instanța a apreciat critic depozițiile martorilor Cigoreanu Ion și Cataraga Vasile deoarece acestea au indicat asupra culorilor diferite a pompei de stropit, au indicat în mod diferit cantitatea și capacitatea căldărilor, precum și faptul în ce era îmbrăcat Cigoreanu Ion, instanța a reținut că nu are nici o relevanță la stabilirea adevărului pe cauza dată, deoarece în speță se discută despre stabilirea persoanei care a fost la volan.

La individualizarea pedepsei, instanța de fond corect a ținut cont de prevederile art.7, 75, 76, 77 Cod penal și anume de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, că inculpatul a comis pentru prima dată o infracțiune ușoară, că circumstanțe agravante nu au fost stabilite, concluzionând just că corectarea și resocializarea inculpatului este posibilă fără izolarea acestuia de societate, aplicându-i o pedeapsă neprivativă de libertate.

Încălcări de ordin procedural care ar duce la casarea sentinței din oficiu nu au fost stabilite.

5. Inculpatul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor contestate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat.

Recurentul a specificat că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, că în materialele dosarului penal nu există nici o probă care ar confirma faptul că cele declarate de către Cigoreanu Ion nu corespund realității. În același timp, în cadrul examinării în instanța de apel, s-a respins administrarea probei cu martori care ar fi confirmat faptul că declarațiile depuse de Cigoreanu Ion sunt veridice. Astfel, instanța de apel nu a făcut referință la împrejurările expuse în cererea de apel.

În cadrul examinării judecătorești la data de 19 septembrie 2012 Cigoreanu Ion nu a fost preîntâmpinat despre răspunderea pentru depunerea mărturiilor false, ci doar pentru refuzul de a depune mărturii. Prin urmare, chiar și dacă ar fi depus mărturii care nu corespund împrejurărilor cazului, Cigoreanu Ion nu poate duce răspundere penală pentru așa fapte, deoarece nu a fost preîntâmpinat. Greșit s-a evaluat că era suficient faptul că a fost preîntâmpinat doar pentru refuzul de a depune mărturii, aceasta fiind posibil să atragă după sine și obligația de a nu depune mărturii false.

În calitate de probe au fost prezentate doar copia proceselor verbale de ascultare în calitate de martor în cadrul urmăririi penale și în cadrul cercetării judecătorești, și copia sentinței din 24 septembrie 2012. Însă în cadrul examinării judecătorești, urmăririi penale nu au fost audiați polițiștii Mocanu Vitalie și Marian Sergiu care l-au reținut pe Lazăr Vasile, precum și alți martori. Asupra acestui fapt instanța de apel nu s-a pronunțat.

Instanța de apel incorect a dat apreciere valorii probante a explicațiilor din 04 iunie 2012 ale lui Lazari Vasile, formulate în afara procesului penal și care nu pot fi examinate ca probe, deoarece acesta nu avea nici o calitate procesuală și nu ducea nici o responsabilitate pentru aceste explicații.

În cererea de apel s-a indicat că unicele probe care au fost examinate în ședința de judecată sunt mărturiile lui Cigoreanu Ion, Cataraga Vasile și Lazăr Vasile, precum și textul sentinței din 24 septembrie 2012, însă polițiștii Mocanu Vitalie și

Marian Sergiu nu au fost audiați, iar instanța de fond a făcut referințe la declarațiile acestora;

Din sentința din 24 septembrie 2012 reiese că nici actele și nici cheile pe autoturismul VAZ 2107, n/î NSAK 610 nu erau în posesia lui Lazăr Vasile și nici în mașină, iar aceasta demonstrează că Lazăr Vasile nu se găsea în împrejurări în care ar fi condus autoturismul.

În cererea de apel a indicat că instanța de fond a constatat că mărturiile lui Cigureanu Ion și Cataraga Vasile contravin, însă, instanța de apel nu a concretizat care din ele sunt false sau dacă ambele sunt false, atunci care sunt probele care confirmă contrariul, și care au fost de fapt motivul aprecierii critice a depozițiilor martorului Cigoreanu Ion;

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 420 - 430 Cod de procedură penală.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect se atestă că, împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărîrilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2 și 4 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică a acțiunilor infracționale ale ultimului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, pronunțîndu-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul și recursul ordinar ale inculpatului (*pct. 3-5 din decizie*). La stabilirea pedepsei inculpatului, instanțele au ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului. Deci pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale (*pct. 2 și 4 din decizie*).

Mai mult, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5 din prezenta decizie, este întemeiat pe critica modului în care instanța de apel a estimat circumstanțele cauzei.

Însă, în acest sens se reține că, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune inculpatul este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu este temei de drept din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal.

Circumstanțele enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, că instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul inculpatului, că hotărârile atacate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs va decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol, în raport cu motivele invocate, este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar împotriva sentinței Judecătoriai Nisporeni din 11 martie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 mai 2013, declarat de inculpatului Cigoreanu Ion Tudor, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 26 decembrie 2013.

Președinte	/semnătură/	Constantin Gurschi
Judecători	/semnătură/	Iurie Diaconu
	/semnătură/	Ion Arhiliuc
Copia corespunde originalului Judecător		Iurie Diaconu

